

XXIV TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Si27 ,30- 28,7 /33-9/)

Lugemine Siiraki tarkuseraamatust:

Vihkamine ja viha - needki on jälkused, ainult patune hoiab neist kinni. Kättemaksjaille maksab Jumal kätte, ega unusta tema patte. Anna andeks oma ligimesele, kes on sulle liiga teinud, siis kustutab Issand sinu patud su palve peale. Sest inimene peab viha teise peale aga Issandalt anub pääsemist. Ta on halastamatu inimese vastu, kes on tema sarnane, kuid palub oma pattude pärast. Kui tema, kes ta on ihulik, on täis vihkamist, kes küll annaks andeks tema patud? Mõttele lõpule ja lakka vaenutsemast, pea meeles kaduvikku ja surma ning pea käske. Pea käske ja ära vihka oma ligimest, meenuta Kõigekõrgema lepingut ja andesta süüteod. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps103 ,1-2. 3-4. 9-10. 11-12.)

R: Issand on armuline ja halastaja.

Kiida, mu hing, Issandat
ja kõik, mis minu sees on, tema püha nime.
Kiida, mu hing, Issandat,
ja ära unusta kõiki tema heategusid.

R:

Tema annab sulle andeks kogu su ülekohtu,
teeb sind terveks kõikidest haigustest.
Ta päästab sinu elu hukatusest,
kroonib sind helduse ja halastusega.

R:

Tema ei riidle lõputa,
tema viha ei kesta igavesti
Tema ei tee meile meie pattude järgi
ega tasu meile kätte meie ülekohtu mööda.

R:

>>>>

Nii kõrgel kui taevas on maa kohal,
nõnda suur on Issanda heldus neile, kes teda kardavad.
Nii kaugel kui koit on loojangust,
nii kaugele viib ta meist meie patud.

R:

(Teine lugemine Ro14 ,7-9)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, keegi ei ela meist iseendale ja keegi ei sure iseendale,
sest kui me elame, siis me elame Issandale, ja kui me sureme, siis
sureme Issandale. Kas me nüüd elame või sureme - oleme ikka
Issanda päralt. Sest Issand on surnud ja ellu ärganud, ning saanud
Issandaks nii elavate kui surnute üle.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 13,34)

Halleluuja. Uue käsu ma annan teile, ütleb Issand,
et te armastaksite mind, nõnda nagu mina teid olen armastanud.
Halleluuja.

(Evangeelium Mt18 ,21-35)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Sel ajal astus Peetrus Jeesuse juurde ning ütles: "Issand, kui
mitu korda võib minu vendeksida minu vastu, nii et mina peaksin
temale andeks andma? Kas on küllalt seitsmest korrast?" Jeesus
ütles talle: "Ei, mitte seitse korda, vaid seitsekümmend seitse
korda. Seepärast on taevariik kuninga sarnane, kes nõudis oma
sulastelt selgust nende arvepidamise kohta. Ja kui ta hakkas aru
pärima, toodi tema ette üks sulane, kes oli talle kümme tuhat
talenti võlgu. Ja kui temal ei olnud tagasi maksta, käskis tema
isand müüa tema ja ta naise, tema lapsed ja kõik, mis tal oli,
ning maksta.

Siis heitis sulane maha tema jalgade ette, palus teda ning ütles:
"Ole ometi minuga kannatalik ja ma maksan sulle kõik tagasi!" Ja

isandal läks meel haledaks oma sulase pärast, ning ta laskis tal minna ja kustutas tema võla.

Aga kui see sulane oli välja läinud, leidis ta ühe teise sulase, kes oli talle võlgu sada teenarit. Ja ta haaras temast kinni, kägistas teda ning ütles: "Maksa mulle oma võlg ära!" Aga teine sulane heitis maha ja palus teda: "Kannata veel, küll ma tasun sulle oma võla!" Kuid tema ei tahtnud ning laskis teise sulase vangki heita, kuni tema kõik ära maksab.

Kui nüüd teised sulased nägid, mis juhtus, panid nad seda väga pahaks ja nad tulid ning rääkisid oma isandale kõigest, mis oli sündinud. Siis kutsus isand selle sulase enda juurde ning ütles talle: "Sina halb sulane! Kogu sinu võla ma andsin sulle andeks, sellepärast et sa mind palusid. Eks pidanud siis sinagi halastama oma kaassulase peale, nõnda nagu mina sinu peale halastasin." Ja isand laskis tema oma vihas vangki heita, kuni ta maksab ära kogu oma võla. Nii teeb minu taevane Isa ka teile, kui te ei anna kogu südamest andeks oma vennale".

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus.

Armsad õed ja vennad, kui sageli me peame oma vennale andestama? Andestada tuleb kindlasti alati, kuid andestamine ei välista õiguse nõudmist. Andestuse ettekäändel ei tohi kuritegusid maha vaikida, sest karistamatus kasvatab ülekohtutegija kurjust, milles siis oleme kaasosalised juba ka meie.

Me loeme...

Jutlus

Seda, kui sageli me peame oma vennale andestama, Jeesuse äsjakuuldud tähendamissõna ei käsitle, vaid rõhutab ainult tungivat vajadust ligimesele andestada, eriti kui ollakse ise Jumala armulikkust kogenud.

10 000 talendi suurune võlg, millest võrdpilt räägib, on tegelikult kujuteldamatu. See oli Jeesuse kaasajal suurim mõeldav summa kõige suuremas väeringus. Kuningaid, kes oleks suutnud

seesugusid võlgu anda, rääkimata nende andestamisest, neil aegadel ei olnud. Näiteks kuningas Heroodese kogu õukonna aastaeelarve ei ulatunud 1000 talendinigi. Seega, üsna ilmselt tähistab kuningas Jeesuse mõistukõnes Jumalat ennast, kes ei pea ka muus osas tavalise valitsejana käituma.

Kui tänase loo võlgnik ei suuda oma võlga tasuda, siis võtab kuningas temalt kogu tema vara, kuid kavatses lisaks ta koos perega orjusse müüa. Samas on teada, et Iisraeli seadus lubas orjaks müümist ainult varguse pärast, kuid karistus ei laienenud kunagi varga omastele. Ühtäkki aga, kui võlgnik oma isandat tungivalt palub, andestab too talle kogu võla...

Sulase rõõm jääb paraku üürikeseks. Ta kohtab oma ametikaaslast ja nõuab temalt tagasi 100 teenari suurust võlga, mis oli tollal lihttöölise kolme kuu palk. Kuninga sulaste jaoks, kelle palk oli kahtlemata suurem, oli seega tegemist pigem olmevõlga. Ja ometi läheb selle sissenõudmine lausa kägistamiseni... Süd ametu sulase selline käitumine heidab omakorda valgust ka tema varasemale teguviisile, kuidas ülisuur võlg kuninga ees üldse tekkida sai.

Jah, muidugi, juriidiliselt võiks selles loos leida rohkesti kitsaskohti. Isanda karistus järgneb meelevaldselt ja hoiatuseta - ta ei leppinud ju võla kustutamise tingimustes kokku, ei nõudnud, et armu saanud sulane peab olema edaspidi armuline ka oma võlgnike suhtes.

Oma kaassulaselt võla tagasinõudmine lausa tema elu ähvardades saatis aga kuningale sõnumi, kui põlastusväärne on inimene, kes ülemuste suhtes on alandlik, aga halastamatu nii oma kolleegide kui alluvate vastu.

Armsad õed ja vennad, Jumala jaoks on õigus tähtsam kui seadus. Jumala kohtus ei saa pugeada seaduse kirjatähe varju. Tema näeb inimese südant: ta on halastav kahetsejale, kuid halastamatu kurikavalale. Jumalal on õigus nõuda meie käest meie loomise hinda, kuid ta teab, kui lootusetu on meil tajuda oma võlga tema ees, saati siis veel selle eest tasuda.

Oma ligimese suhtes peame olema õiglased ja ettevaatlikud nii võlgu võttes, laenates kui võlga tagasi nõudes. Jumala ees oleme aga täieni tema armul, kes ta on meid õpetanud palvetama sõnadega: anna meile andeks meie võlad ja ära saada meid kiusatusse, vaid päästa meid ära kurjast. Aamen.